

Dotaz č. 10: Je soužití (i sexuální) dvou osob stejného pohlaví i v době trvání manželství jedné z těchto osob bráno jako narušení mravní výchovy dětí?

Odpověď:

Otázka gay a lesbického rodičovství rozděluje českou společnost mnohem víc než diskuze, které vyvolalo samo schvalování registrovaného partnerství. Mnozí, kteří podporují a akceptují právní formu svazku stejnopohlavních párů, již nejsou zdaleka tak přístupní gay a lesbickému rodičovství. Také jedním z opakovaných argumentů byla právě obava, že dalším krokem, který budou gayové a lesby požadovat, bude umožnění adopcí.

Odpůrci gay a lesbického rodičovství často vycházejí z předsudků, neznalosti či smýšlení založeném na představě tradiční rodiny, kterou tvoří otec, matka a děti. Nejčastějšími argumenty jsou, že dítě vyrůstající v gay či lesbické rodině se samo stane homosexuálem, že dítě nebude mít tradiční mužské a ženské vzory v rodině nebo také obavy z toho, že bude vystaveno bolestivému stigma a stane se terčem negativních reakcí ve škole i v dalším okolí. Tyto argumenty však nebyly nikdy zcela potvrzeny a v současnosti existuje mnoho seriózních průzkumů, které tyto obavy vyvrací.

Již v Úmluvě o právech dítěte je zakotveno, že jakékoliv jednání vztahující se k dětem musí být činěno v nejlepším zájmu dítěte. Mnozí si však myslí, že pokud se hovoří o nejlepším zájmu dítěte, pak toto právo může být naplněno jen v rámci tradiční rodiny. Kritici gay a lesbického rodičovství nejsou ochotni přijmout fakt, že stabilní a láskyplné prostředí může dítě najít i v rodině se dvěma tatínky či dvěma maminkami.

I přesto všechno stejnopohlavní rodiny existují a je zřejmé, že gayové a lesby, stejně jako ve světě, i v České republice, děti mají a vychovávají je. Jedná se o děti, které mají ze svých předcházejících heterosexuálních svazků nebo se staly rodiči v průběhu stejnopohlavního partnerství.

V současné době právo podílet se na výchově svých biologických dětí zpochybňováno nebývá. Svěření dítěte do výchovy a pravidelným stykům s dítětem by dnes již neměla bránit jak sexuální orientaci rodiče, tak i jeho formální či neformální soužití s partnerem či partnerkou stejného pohlaví.

Z výše uvedeného je zřejmé, že víc než problém soužití dvou osob stejného pohlaví může dětské vnímání poškodit fakt, že v době trvání manželského svazku, z něhož se dítě narodilo, je dítě svědkem (ba přímo účastníkem) faktické nevěry jednoho ze svých rodičů, a to se všemi důsledky, které sebou takové jednání přináší.